

BLONDEL

En Lluís de Miguel va ser el primer marquès de Blondel del Estanque. Va ser governador de la Corunya i també governador de Lleida, això mentre el segle XVIII. D'ascendència holandesa, arribaren a l'Empordà quan la causa espanyola va ser perduda. Ells com a militars defensaven a favor de la corona espanyola. Construïren la casa Gran del Passeig Lluís Albert, s. XVIII.

Un de Miguel de la Bisbal, baró de Púbol es va casar amb la filla d'en Lluís de Blondel i de donya Francisca de Wytts. Per això eren de Miguel, barons de Púbol, marquesos de Blondel del Estanque, vescomtes de Druoth, de Wytts, Valenciennes i de Balaguer. Felipe Ignacio, el tercer marquès de Blondel del Estanque va combatre els francesos (s.XIX). José María, quart marquès de Blondel del Estanque, engrandí el patrimoni familiar, el seu fill Domingo casat amb una francesa de Ceret, l'últim Blondel que va viure amb rang.

La família compartia la titularitat de les terres

L'ANY INTERNACIONAL DE LA JOVENTUT

Està a punt de tancar-se l'Any Internacional de la Joventut crec que a la Revista «L'Escalenc» parlar dels joves pot ser cosa bona i positiva.

Jo sóc i seré sempre una apassionada de la joventut, amb la qual he passat moltes estones i he estat a prop d'ella i dels seus problemes.

Creo que se'ls deu donar la importància que es mereixen i mai tenir-los amb menys estima encara que ens semblin diferents de nosaltres.

La joventut té molts valors, més dels que ens pensem, i aquests valors són fermes.

Els volen fer una societat nova, la finalitat de la qual sigui la d'encoratjar l'emergència d'un home nou, l'estructura de caràcter del qual tingui els següents trets:

—Busquen la joia que prové de donar i compartir, no pas d'acumular i explotar.

—Donen més importància al SER que al TENIR (si us fixeu els joves són despresos).

—Necessitat de trobar la seva pròpia identitat.

—Necessitat de relació, amor, solidaritat amb el món circundant, no donant tanta importància al desig de posseir... de controlar el món...

—No són individualistes, són comunitaris i l'interès i la solidaritat pels altres, els porta a fer serveis que tal vegada els grans ignorem.

Hi ha joves que es passen el diumenge fent companyia a altres joves o nens minusvàlids.

Joves «educadors de carrers», que busquen els adolescents iniciats ja en la droga i la delinqüència i intenten ajudar-los.

Molts i molts joves dediquen les seves vacances a ser monitors de colònies i durant l'any porten grups d'esplai, Casals etc...

També hi ha l'altre cara de la medalla, és cert:

L'atur, la inflació, el terrorisme, l'anarquia urbana, la degradació del medi ambient, no són en realitat un pendent pel qual el jove es troba abocat a vegades sense que pugui aturar-se?

Joves que volen casar-se i no han pogut treballar mai i no poden, (això potser no passa tant als pobles, però molt a les barriades de les ciutats).

Joves i adolescents m'han dit: «Tots els matins els dedico a buscar feina. I com n'és de depriment trobar sempre les portes tancades».—Passa un altre dia!... No podem o no (volem?) llogar ningú!... No és estrany doncs que a l'altra cara de la medalla, trobem una joventut endurida, esmaperduda, sense horitzons... que es droga, és delinqüent...

entre Bellcaire i L'Escala amb els Sentmenat. Presents al cultiu de l'arròs, quan els aldarulls que causaren tanta mortaldat a l'Empordà. Pella i Forgas, a la seva Història de l'Empordà en parla i també Josep Pla fa referència a la família de Miguel i tot el seu patrimoni, de Flassà fins al mar era possible anar-hi trepitjant sempre terra seva. A partir de les nêtes de Domingo de Miguel (cinquè marquès de Blondel del Estanque) es va fer la venda del castell de Púbol a Salvador Dalí.

Lluís i Carles eren els fills de D. Domingo, a començaments del present segle va ser quant establiren una línia d'autobusos que va ser la primera que va haver-hi a l'Escala. Després s'establiren a Aranjuez on explotaren una línia de transport regular entre l'esmentada població i Madrid, on avui encara hi és. Moltes vegades es parla de "Brundel" el cognom correcte es Blondel i són moltes les referències de la família Blondel i L'Escala.

J.R.

i jo em pregunto: Quant temps hem dedicat a ells, quan els teníem a prop, quan encara no eren així?...

Copio un tros d'una carta d'un noi que expressa els seus sentiments:

«No és gens estrany que en aquest món egoista els joves ens desorientem, i no sapiguem què valen les coses i perquè serveixen. D'aquesta confusió no en som responsables nosaltres sinó els adults que sovint prediquen una cosa i en fan un altra. Ens diuen que els joves som el futur. Seria millor reconèixer que els nois no estem pas perduts del tot, i que les nostres aspiracions per fer un món millor són generoses i sinceres. Cap infant normal, sigui blanc, negre, cafè amb llet o groc, no vé a cap món essent lleial a una bandera, a una nació, i sospitant de tots els altres per sistema. Els nens no neixen amb un desig irresistible de posseir, de tenir més i més coses que no faran mai servir, d'apilar els recursos no renovables del patrimoni humà, de dominar els altres. L'infant no té una programació genètica que l'empenyi a tenir prejudicis dels seus semblants d'altres races, colors, classes, religions o sexes. L'infant porta un potencial que tant pot servir per a bé com per a mal, per estimar o per odiar, per participar o per explotar...»

I jo afegeixo: Si avui la joventut és com no ens agrada, no serà perquè li han faltat models autèntics en qui emmirallar-se?... I no voldria ofendre ningú dels grans que segurament hem fet el que hem pogut, ni els pares que han procurat el millor pels seus fills... però potser també tota la culpa no és dels joves... potser també els grans ens hem de posar la ma al pit.

I per acabar voldria dir que aquest any coincidint amb l'acabament de L'Any Internacional dels Joves es celebra a Barcelona, els dos últims dies de l'any i els tres primers de l'altre nou, que començarem, la concentració mundial de Joves de Taizé, que reuneix, joves de tot el món (Sense excepció de races, creences i ideologies) que amb el seu slogan: **Contemplació i Compromís** treballen arreu del món per millorar-lo.

Els podreu veure aplegats a Sta. M: del Mar o al Born, preguntant i reflexionant els problemes greus que pateix la nostra societat. Si aneu a veure-ho us convencereu que els joves poden ser i són una força i una esperança que pot fer caure la balança pel costat de l'amor, on hi floreixen flors de pau i benestar per **tothom**, vencent els missils i les bombes que estan a l'altre costat, i això es pot fer realitat si nosaltres els ajudem o bé, si amb els nostres esquemes ja caducats, no els estorbem...

Neus Ximinis